

Sygn. akt II K 419/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lutego 2017 r.

Sąd Rejonowy w Łęczycy, w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Robert Kobus

Protokolant sekr. sąd. Małgorzata Góralaska

bez udziału Prokuratora

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 lutego 2017 r. w Ł.

sprawy **M. C. (1)**, syna A. i L. z domu W., urodzonego (...) w Ł.,

oskarżonego o to, że: 27 maja 2016 roku w P. woj. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości 1,06 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, prowadził samochód dostawczy m-ki R. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym,

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

orzeka:

- oskarżonego M. C. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, przy czym ustala, iż oskarżony prowadził samochód osobowy R. (...) o nr rej. (...) i za to na podstawie art.178a § 1 k.k. skazuje go na karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności,
- na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. wykonanie wymierzonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 3 (trzech) lat próby,
- na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 k.k. zobowiązuje oskarżonego do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu,
- na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka w stosunku do oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w lądowej strefie ruchu na okres 3 (trzech) lat,
- na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego wobec oskarżonego środka karnego zalicza okres zatrzymania prawa jazdy nr (...) od dnia 27 maja 2016 roku,
- na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 (pięć tysięcy) złotych,
- zasądza od Skarbu Państwa na rzecz radcy prawnego E. J. kwotę 664,20 (sześćset sześćdziesiąt cztery i 20/100) złotych, tytułem nieopłaconej obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu,
- zwalnia oskarżonego w całości z obowiązku zapłaty kosztów sądowych, wydatki przejmując na rzecz Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 419/16

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych na rozprawie Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 maja 2016 r. oskarżony M. C. (1) wsiadł do samochodu R. (...) o nr rej. (...) i z miejsca swojego zamieszkania w m. Ł. pojechał do miejscowości P.. W P. na ulicy (...) kierując w ruchu lądowym ww. samochodem stracił panowanie nad pojazdem, zjechał z drogi, najechał na krawężnik i przemieścił się do przydrożnego rowu. Pracownica pobliskiej stacji paliw wezwała na interwencję Policję. Po przybyciu na miejsce funkcjonariusza Policji zatrzymano oskarżonego i przewieziono do KPP w Ł.. Kierującego samochodem R. (...) o nr rej. (...) M. C. (1) poddano badaniu na zawartość alkoholu w organizmie. Badanie przeprowadzono urządzeniem kontrolno-pomiarowym do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu typu Alkometr A2.0. Badanie przeprowadzone o godz. 11.46 wykazało, że ma on 1,06 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Kolejne badanie o godz. 11.49 wykazało, że ma on 1,01 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, badanie o godz. 12.22 wykazało, że ma on 0,91 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, zaś badanie o godz. 12.53 wykazało, że ma on 0,88 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Przed rozpoczęciem przez oskarżonego jazdy samochodem M. C. spożywał alkohol, w tym spirytus doprawiony ziołami.

Dowody: częściowo wyjaśnienia oskarżonego k.19v-20, k.75-75v, zeznania M. B. (1) k.4v-5, k.75v-76, zeznania E. B. k.13v-14, k.76, protokół użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu k. 2, świadectwo wzorcowania k3, protokół oględzin rzeczy k.7-8, opinia biegłego medyka sądowego k.24.

Oskarżony ma 59 lat, jest rozwiedziony, posiada na utrzymaniu jedno dziecko. Ma wykształcenie średnie, z zawodu jest technikiem rolnictwa. Obecnie utrzymuje się z renty chorobowej w wysokości 640 zł miesięcznie, nie pracuje, nie posiada majątku. Oskarżony nie był uprzednio karany.

Dowody: wyjaśnienia oskarżonego k.75, karta karna k. 17.

Oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył krótkie wyjaśnienia. Wyjaśnienia oskarżonego nie budzą wątpliwości w większym zakresie. Sąd nie dał wiary tylko tej części jego relacji, w której podaje, iż tego dnia nie spożywał alkoholu, ale wyłącznie krople, zioła w ilości 50 gram na bazie spirytusu z ziołami. Z samej relacji oskarżonego zatem wynika zatem, iż spożywał tego dnia alkohol etylowy w postaci spirytusu. Nadto jak wynika z opinii biegłego medyka sądowego spożycie deklarowanej przez M. C. ilości spirytusu spowodowałoby niższe stężenie alkoholu w organizmie oskarżonego niż to ustalone w wyniku badania Alkometrem. Zdaniem Sądu oskarżony kłamie co do ilości spożytego alkoholu, ale także umniejsza własny problem z uzależnieniem od alkoholu, kłamliwie neguje nałóg, twierdzi, iż pije tylko z powodów zdrowotnych zioła. Jest to przyjęta przez oskarżonego linia obrony, którą próbuje tłumaczyć ustalone fakty. Nie jest w stanie przyznać, iż pijąc spirytus z ziołami spożywa de facto alkohol, w ten sposób się upija, robi to powodu uzależnienia. Z pomocą wyjaśnień oskarżonego nie da się odtworzyć wiarygodnie jakie tego dnia zażył lekarstwa, w tym zakresie jego relacja jest labilna, niepełna, oskarżony nie pamięta szczegółów. W pozostałym zakresie nie ma podstaw do kwestionowania wiarygodności relacji oskarżonego, W tej części jego wyjaśnienia znajdują oparcie winnych dowodach, jak zeznania świadków B. B., dokumentacji medycznej załączonej przez niego.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków M. B. (1) i E. B. z niewielkimi wyjątkami. Nieprawdziwe okazały się te zeznania świadka M. B., z których wynika, iż oskarżony tego dnia nie był klientem na stacji paliw (...). Być może świadek nie widziała i nie obsługiwała oskarżonego jako klienta na stacji, ale z zeznań E. B. wynika, iż tego dnia oskarżony na stacji kupował papierosy. Sąd odrzucił zeznania świadka E. B. z postępowania sądowego, z których wynika, iż oskarżony mówił „normalnie”. Dopytywana w tym zakresie świadek przyznaje, że z nim jednak nie rozmawiała. W pozostałym zakresie niema podstaw do kwestionowania wiarygodności zeznań tych świadków. Ich zeznania w tej części wzajemnie się uzupełniają, są logiczne, spójne, posiadają oparcie w innych dowodach, jak wyjaśnienia oskarżonego, protokoły oględzin pojazdu i in. Świadców są osobami postronnymi dla oskarżonego, nie ma zatem żadnego powodu by przypuszczać, że swoimi zeznaniami chciałyby pogorszyć sytuację oskarżonego.

W pełni rzetelna, jasna i pełna jest także opinia biegłego medyka sądowego W. K.. Powyższa opinia została sporządzona przez osobę mającą odpowiednie kwalifikacje, doświadczenie i wiedzę, a analiza treści opinii świadczy o wysokim stopniu wnikliwości i rzetelności sporządzonych przez biegłego wniosków. Sąd nie dopatruje się w niej żadnych ułomności opisanych w art. 201 k.p.k., biegły wyjaśnia w jakiś sposób dochodzi do podjętych wniosków, opinia jest pełna.

Opinia sporządzona przez biegłych psychiatrów H. K. i G. J. (1) oraz biegłą psycholog G. J. (2) (k.38-41, k. 42-43) jest spójna, jasna, pełna oraz rzetelna. Powyższa opinia została przeprowadzona przez osoby mające odpowiednie kwalifikacje, doświadczenie i wiedzę, a analiza treści opinii i protokołu badania świadczą o wysokim stopniu wnikliwości i rzetelności sporządzonych przez biegłych wniosków. Opinia znajduje oparcie w dowodach z warstwy rzeczowej, tj. w dokumentacji medycznej dotyczącej oskarżonego. Z tych względów Sąd uznał wskazaną opinię za wiarygodną.

Uzupełnieniem w przedmiotowej sprawie opisanych wyżej osobowych źródeł dowodowych są dowody rzeczowe zgromadzone w aktach sprawy, takie jak protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem Alkometr, dokumentacja medyczna oskarżonego i inne. Sąd uwzględnił je jako wiarygodne, albowiem nie budzą one zastrzeżeń co do prawdziwości. Żadna ze stron nie podważała prawdziwości tego dokumentu.

W świetle powyższych dowodów jawił się jednolity przebieg zajścia przyjęty w ustalonym stanie faktycznym.

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z treścią art. 178a §1 k.k. odpowiedzialności karnej podlega ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. W świetle ustalonego stanu faktycznego należy stwierdzić, że zachowanie oskarżonego wyczerpuje znamiona przestępstwa opisanego w art. 178 a § 1 kk.

Niewątpliwym jest to, że oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości, gdyż zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza wyrażona została wartością 1,06 mg/l. Natomiast kodeks karny przewiduje, że o stanie nietrzeźwości mówimy już wtedy, gdy zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza wynosi 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu oskarżonego przekraczało tą wielkość. Oskarżony będąc więc w stanie nietrzeźwości prowadził pojazd mechaniczny – samochód R. (...) o nr rej. (...).

Wina oskarżonego nie budzi wątpliwości. Oskarżony, jako człowiek posiadający już duże doświadczenie życiowe z pewnością zdawał sobie sprawę z tego, iż prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości jest zabronione, a przede wszystkim, że zagraża bezpieczeństwu w komunikacji. Oceniając stopień winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, Sąd wziął pod uwagę przede wszystkim poziom stężenia alkoholu w jego organizmie, działanie w ramach winy umyślnej, a także odcinek drogi jakim się poruszał i w związku z tym zagrożenie jakie wówczas powodował (oskarżony stracił panowanie nad samochodem i zjechał poza jezdnię). Zważyć trzeba, iż oskarżony stwarzał duże zagrożenie w ruchu drogowym. Czyn przypisany oskarżonemu godził w tak istotne dobro jak bezpieczeństwo w komunikacji.

W sprawie Sąd nie dopatrył się żadnych okoliczności łagodzących. Z całą pewnością nie jest taką okolicznością dotychczasowa niekaralność oskarżonego, powyższe winno być normą.

W ocenie Sądu kara 7 miesięcy pozbawienia wolności jest adekwatna do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu oraz spełni swoje cele w zakresie wychowawczym, jak również w zakresie społecznego oddziaływania. W ocenie Sądu kara pozbawienia wolności w orzecznym wymiarze jest na tyle surową, że właściwie wpłynie na oskarżonego spełniając cele prewencji indywidualnej a jednocześnie będzie kształtować świadomość prawną społeczeństwa.

Sąd skorzystał z instytucji warunkowego zawieszenia kary pozbawienia wolności. W tym względzie Sąd kierował się przede wszystkim okolicznością, iż oskarżony dotychczas nie był karany i można postawić wobec niego pozytywną prognozę kryminologiczną. Z tych powodów Sąd na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 3 lat próby. Sąd ocenił, iż wskazany okres jest konieczny do zweryfikowania swojej decyzji o zastosowaniu środka probacyjnego wobec oskarżonego, w szczególności mając na uwadze zupełne bagatelizowanie przez oskarżonego swojego uzależnienia od alkoholu, w związku z którym toczą się przeciwko oskarżonemu inne postępowania. Na tym etapie Sąd uznał, iż pomimo warunkowego zawieszenia jej wykonania orzeczonej kara osiągnie swe cele.

Oskarżony został skazany za przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji popełnione w stanie nietrzeźwości, dlatego też Sąd zobligowany jest zgodnie z art. 42 § 2 k.k. do orzeczenia wobec oskarżonego zakazu prowadzenia pojazdów. Sąd zatem orzekł zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w lądowej strefie ruchu na okres 3 lat. Sąd uznał, że okres ten jest wystarczający dla zapewnienia, iż oskarżony nie będzie już naruszał tak podstawowej zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym jaką jest zasada trzeźwości. Określając rozmiar tego środka Sąd kierował się wielkością stężenia alkoholu w jego organizmie, zagrożeniem jakie stwarzał na drodze. Sąd uznał, że taki okres zmotywuje oskarżonego do przemyślenia swej postawy i uzmysłowienia sobie, że swym nieodpowiedzialnym zachowaniem stwarza poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa w ruchu drogowym, a tym samym dla życia i zdrowia innych ludzi.

Na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w lądowej strefie ruchu Sąd zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego zatrzymania prawa jazdy od dnia 27 maja 2016r.

Na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 k.k. Sąd zobowiązał oskarżonego do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu z uwagi na fakt, że przestępstwo zostało popełnione w związku z nadużywaniem alkoholu.

Nadto na podstawie art. 43a § 2 k.k. Sąd orzekł od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 (pięć tysięcy) złotych. Zgodnie z brzmieniem przywołanej normy orzeczenie tego środka karnego w przypadku skazania za czyn z art. 178a § 1 k.k. jest obligatoryjne i orzekane w wysokości co najmniej 5.000 zł.

Biorąc pod uwagę, trudną sytuację materialną oskarżonego, tj. niewielkie dochody oraz okoliczność, że ma on na utrzymaniu dziecko Sąd uznał, że istnieją podstawy do uznania, że uiszczenie ich byłoby dla niego zbyt uciążliwe ze względu na sytuację rodzinną, majątkową i wysokość dochodów. Dlatego, zgodnie z dyspozycją art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego w całości z obowiązku zapłaty kosztów sądowych, wydatki te przejmując na rzecz Skarbu Państwa. Nadto zasądził ze Skarbu Państwa dla jego obrońcy koszty obrony świadczonej z urzędu.

Z tych względów, Sąd orzekł jak w sentencji.